Lietas Nr. 127033514
Lietas arhīva Nr. 1-0030-15/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga 2015.gada 5.maijā

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesnesis A. Celms
ar tiesas sēžu sekretāru V. Safonovu,
piedaloties SIA "/Nosaukums A/" pārstāvim /pers. B/, /Nosaukums B/pārstāvim /pers. C/ atklātā tiesas sēdē, izskatīja SIA "/Nosaukums A/" sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 11.novembra lēmumu Nr./NUMURS/, kā arī administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pret SIA "/Nosaukums A/".

Aprakstošā daļa

2014.gada 21.oktobrī SIA "/Nosaukums A/" sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr./NUMURS/ par to, ka SIA "/Nosaukums A/" ir pieļāvusi reklāmu izvietošanu, kas nav realizētas atbilstoši Reklāmas izvietošanas atļaujai pievienotajai, Rīgas pilsētas būvvaldē saskaņotajai skicei, pārkāpusi Rīgas domes 2013.gada 26.novembra saistošo noteikumu Nr. 77 "Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanas un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" (turpmāk- Noteikumi) 5.punktu, par ko administratīvā atbildība paredzēta Noteikumu 58.punktā.

Ar 2014.gada 11.novembra Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr./NUMURS/ (turpmāk- Iestādes lēmums), SIA "/Nosaukums A/" par Noteikumu 5.punkta pārkāpumu uzlikts naudas sods EUR 1200 apmērā.

2014.gada 4.decembrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā saņemta SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība (turpmāk – Sūdzība) par 2014.gada 11.novembra /Nosaukums B/ Administratīvās komisijas (turpmāk – Iestāde) lēmumu Nr./NUMURS/ (turpmāk – Lēmums).

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Lēmumā ir norādīts, ka SIA "/Nosaukums A/" izvietojusi divus reklāmas materiālus uz vienas reklāmas plaknes, neraugoties uz to, ka saskaņotajās reklāmas skicēs ir paredzēts viens reklāmas materiāls uz vienas reklāmas plaknes.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka ne Noteikumi, ne jebkāds cits normatīvais akts neparedz jebkāda veida aizliegumu izvietot divus reklāmas materiālus uz vienas reklāmas objekta plaknes. Tāpat Noteikumi neparedz, kādam vispārējā gadījumā ir jābūt reklāmas materiālu izvietojumam uz reklāmas objektiem vai arī noteiktus reklāmas materiālu izvietošanas aizliegumus.

Reklāmas objekta izvietošanas atļauja tiek piešķirta, iesniedzot pašvaldībā saskaņošanai reklāmas objekta projektu, ko paredz Ministru kabineta 2012.gada 30.oktobra noteikumu Nr.732 "Kārtība, kādā saņemama atļauja reklāmas izvietošanai publiskās vietās vai vietās, kas vērstas pret publisku vietu" (turpmāk - MK noteikumi Nr.732) 4.punkts. Saskaņā ar MK noteikumu Nr.732 8.punktu reklāmas vai reklāmas objekta izvietošanas atļauja apliecina personas tiesības izvietot un izmantot reklāmu vai reklāmas objektu konkrētās pašvaldības teritorijā. Noteikumu 38.punkts paredz, ka "tīkla reklāmas grafisko dizaina maiņu pašvaldībā nav nepieciešams saskaņot (...)". Tādējādi reklāmas objekta izvietošanas atļauja tiek piešķirta tikai pašam reklāmas objektam un tā grafiskais izvietojums netiek autorizēts. Turklāt neviena objekta reklāmas izvietošanas atļaujā nav norādīts ierobežojums uz reklāmas objekta izvietot tikai vienu reklāmas plakātu vienā noteiktā izmērā.

Noteikumu 5.punkts paredz, ka ir aizliegts izvietot Reklāmu, kas nav realizēta atbilstoši Reklāmas izvietošanas atļaujai pievienotajai, Būvvaldē saskaņotajai skicei vai fotomontāžai, kā arī Reklāmu, kurā nav izpildīti Reklāmas izvietošanas atļaujā norādītie nosacījumi. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Būvvaldē saņemtajās reklāmas/reklāmas objektu izvietošanas atļauju pielikumos pievienotais tīkla reklāmas stenda izvietošanas projekts paredz tikai paša stenda konstrukcijas izmēru un reklāmas laukuma (stenda vitrīnas) izmēru, bet nenosaka nekādas prasības reklāmas materiāla (plakāta) izmēram vai to skaitam, kas tiek izvietoti uz šī reklāmas objekta. Tāpat arī šīm atļaujām pielikumos pievienotajos reklāmas objekta (stenda) tehniskajā skicē-rasējumā ir norādīts un saskaņots paša reklāmas objekta (stenda) rasējums un fotomontāža, nevis izvietojamo reklāmas materiālu (plakātu) daudzums vai reklāmas materiālu laukumu izmēri. Fotomontāža, kurā ir atspoguļots reklāmas objekts ar vienu reklāmas materiālu (plakātu), nav atzīstama par uz reklāmas objekta (stenda) izvietoto reklāmas materiālu saskaņotu fotomontāžu. Sūdzības iesniedzēja uzsver, ka konkrētajā gadījumā, vienlaikus uzstādot divus reklāmas materiālus (plakātus) uz viena reklāmas objekta, netika pārsniegts kopējais reklāmas objekta laukuma izmērs. Tādējādi nav pamatots Iestādes norādītais pamatojums, ka reklāmas materiāli nav izvietoti atbilstoši Noteikumu 5.punktam, t.i., reklāmas/reklāmas objektu izvietošanas atļaujai pievienotajai, Būvvaldē saskaņotajai skicei.

Ministru kabineta noteikumu Nr.732 31.2.punkts paredz, ka, noslēdzot tīkla reklāmas izvietošanas līgumu ar pašvaldību, tajā tiek noteikta informēšanas kārtība par izvietotajām reklāmām. Atbilstoši šiem noteikumiem SIA "/Nosaukums A/", kura 2001.gada 15.oktobrī ar Rīgas pilsētas pašvaldību ir noslēgusi tīkla reklāmas Līgumu Nr.258, ir pienākums informēt pašvaldību par reklāmas materiālu izvietošanu, nevis lūgt atļauju konkrētu reklāmas materiālu izvietošanai. Tādējādi sūdzības iesniedzēja norāda, ka, izvietojot priekšvēlēšanu aģitācijas un reklāmas materiālus uz tīkla reklāmas objektiem, Noteikumu prasības ir ievērojusi pilnībā, līdz ar to Iestādes pieņemtais lēmums ir atzīstams par nepareizu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Priekšvēlēšanu aģitācijas likuma 1.panta 3.punktā ir noteikts, ka "priekšvēlēšanu aģitācija ir politiskās partijas, politisko partiju apvienības, vēlētāju apvienības vai deputāta kandidāta reklamēšana plašsaziņas līdzekļos vai citādā veidā kā arī šī likuma 22.pants nosaka, ka "jautājumus, kas skar priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanu publiskās lietošanas ārtelpās vai pret publiskās lietošanas ārtelpām (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti), reglamentē normatīvie akti par reklāmas izvietošanu". Rīgas administratīvajā teritorijā spēkā ir 2013.gada 26.novembra Rīgas domes saistošie noteikumi Nr.77 "Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanas un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā", kuru V sadaļā ir noteikti priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanas nosacījumi, kuros tāpat nav noteikts pienākums saskaņot priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanu vai to grafiskā dizaina maiņu uz reklāmas objektiem, izvietojot uz tiem priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus.

Lēmumā ir norādīts, ka SIA "/Nosaukums A/" pārkāpumi ir izdarīti ar nodomu un nolūkā gūt peļņu. Saskaņā ar LAPK 10.pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka Sabiedrība ir

apzinājusies savas darbības prettiesisko raksturu un tās kaitīgās sekas. Šāds Komisijas secinājums ir pilnīgi nepareizs, jo SIA "/Nosaukums A/" šajā gadījumā nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu un ir rīkojusies normatīvajos aktos noteikto tiesību un pienākumu ietvaros.

Attiecībā par Iestādes norādīto peļņas gūšanas nolūku, Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tās izvēlētais uzņēmējdarbības veids ir komercdarbība, kas saskaņā ar Komerclikuma 1.panta otro daļu ir "atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants, tādējādi sevī jau sākotnēji ietverot nolūku gūt peļņu, kas nekādā veidā nebūtu kvalificējums kā uz pārkāpuma izdarīšanu norādošs vai atbildību pastiprinošs apstāklis. Turklāt šādu atbildību pastiprinošu apstākli neparedz arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss.

Nav pamatots Iestādes norādītais, ka lietā ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis - pārkāpuma atkārtota izdarīšana gada laikā, par ko SIA "/Nosaukums A/" ir administratīvi sodīta (Rīgas domes Administratīvās komisijas Zemeļu apakškomisijas 2014.gada 7.oktobra lēmums Nr.D57 39-1612-3). Kā atbildību pastiprinošs apstāklis tas būtu tikai tajā gadījumā, ja SIA "/Nosaukums A/" šajā lietā būtu izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu. Minētais lēmums ir pieņemts pavisam par cita sastāva administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas turklāt tika izdarīts aiz neuzmanības un nekavējoties tika novērsts. Pārkāpumu atkārtotība var tikt konstatēta tikai saturā vienādu administratīvo pārkāpumu gadījumā. Līdz ar to, pat norobežojoties no visā augstāk norādītā, pārkāpumu izdarīšanas atkārtotība nevar tikt konstatēta jebkurā gadījumā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Sūdzības iesniedzēja lūdz tiesu atcelt pilnībā Iestādes Lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

2014.gada 8.decembrī ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas lēmumu nolemts pieņemt SIA SIA "/Nosaukums A/" iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzēja pārstāvis pilnībā uzturēja sūdzībā izklāstītos argumentus.

Tiesas sēdē Iestādes pārstāvis norādīja, ka Sūdzība ir noraidāma un Rīgas domes Administratīvās komisijas 2014.gada 11.novembra lēmums Nr. /NUMURS/ ir pamatots.

Motīvu daļa

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un divdesmit trešā „a" nodaļa.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Novērtējot pierādījumus pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzēja izdarījusi Noteikumu Nr. 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu un nav pamata Lēmuma grozīšanai vai atcelšanai.

Tiesa savu secinājumu pamato ar sekojošiem apsvērumiem.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu – pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Ievērojot minēto, administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, ka citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Noteikumu 5.punktā noteikts, ka aizliegts izvietot reklāmu, kas nav realizēta atbilstoši Reklāmas izvietošanas atļaujai pievienotajai, Būvvaldē saskaņotajai skicei vai fotomontāžai, kā arī Reklāmu, kurā nav izpildīti Reklāmas izvietošanas atļaujā norādītie nosacījumi.

Kā to tiesas sēdē atzina Sūdzības iesniedzēja pārstāvis un Iestādes pārstāvis, lietā nepastāv strīds par to, ka Rīgā, uz SIA "/Nosaukums A/" tīkla reklāmas objektiem tika izvietoti divi plakāti.

Lietā pastāv strīds par Sūdzības iesniedzējas vainu Noteikumu 5.punkta neievērošanā, proti, vai Sūdzības iesniedzēja ir pieļāvusi reklāmu izvietošanu, kas nav realizēta atbilstoši Reklāmas izvietošanas atļaujai pievienotajai, Rīgas pilsētas būvvaldē saskaņotajai skicei, kā arī uzliktā naudas soda pamatotību un apmēru.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzēto Lēmumu un Sūdzības iesniedzējas argumentus kopsakarā ar Iestādes paskaidrojumiem, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pamatots, tajā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams.

Tiesa atzīst, ka Iestāde pamatoti norādījusi, ka Sūdzības iesniedzējas arguments attiecībā par to, ka reklāmas grafiskā dizaina maiņu pašvaldībā nesaskaņo, nav attiecināms uz konkrēto gadījumu. Tāpat tiesa piekrīt Lēmumā norādītajam, ka Rīgas pilsētas būvvaldē saskaņotajās reklāmas skicēs ir paredzēts viens reklāmas materiāls uz vienas reklāmas plaknes.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes Lēmuma motivācijai un izvērstāks izklāsts par sūdzībā norādītajiem apstākļiem nav nepieciešams.

Tādējādi atzīstams, ka Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumā Nr./NUMURS/ ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Sekojoši tiesa atzīst, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa). Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. (otrā daļa).

Par Noteikumu 5 .punkta prasību neievērošanu atbildība noteikta šo noteikumu 58.punktā, proti, par Reklāmas izvietošanu bez atļaujas vai neatbilstoši atļaujai izsakot brīdinājumu vai uzliek naudas sodu [..] juridiskajām personām no 100 līdz 1400 *euro*.

Tiesa konstatē, ka Lēmumā noteiktais sods ir samērīgs ar izdarītā pārkāpuma raksturu. Turklāt lietā pamatoti konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis- līdzīgs pārkāpums ir izdarīts atkārtoti gada laikā.

Tiesa secina, ka Lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu, savukārt Sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar LAPK 289.^{3} pantu, 289.^{6} pantu, 289.^{7} pantu, 289.^{13} pantu, 289.^{17} pantu un 289.^{18} pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu 2014.gada 11.novembra /Nosaukums B/Administratīvās komisijas lēmumu Nr./NUMURS/ un SIA "/Nosaukums A/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no motivēta sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis A. Celms